

„A többi meg jön majd úgyis élesben”

INTERJÚ BARNÁ ZSOMBORRAL

szerző: Papp Tímea fotó: Éder Vera

Generációk nőttek fel Kemény Henrik Vitéz László-történeteiben. A piros sapkás, az ördögöt mindig legyőző, a világ rendjét nagymamucikája palacsintasütőjével helyére állító fiatalember ma is nagyon virgonc, amiről a Szentendrei Nyár és a Művészetek Völgye közönsége is meggyőződhet a legfiatalabb bábos generációt képviselő Barna Zsombor jóvoltából.

Hogyan találtak egymásra Lászlóval?

Kemény Henriket tévében láttam gyerekkoromban, de annál jóval meghatározóbb volt, amikor a színművészeti Egyetem második évében foglalkoztunk a vásári bábjátékkal, ahol mindenki kapott egy figurát: nekem Vitéz László jutott. Ács Norbert és Schneider Jankó tartotta a kurzust, ők láttak meg bennem valamit. Jankó elárulta, hogy a hangban van a karakterhez a kulcs. Elkezdtém nézegetni YouTube-felvételeket, hallgattam Kemény

Henriket... és a *South Park* Cartmanjének rekedtes hangja jutott róla eszembe. Próbálgattam a hangot, hozzá a történeteket, és

*jól éreztem magam,
kiélhettem az
infantilis éneimet.*

A vizsgán pozitív visszajelzéseket kaptam, és akkor elhatároztam, hogy ha alkalom adódik, készítek egy saját Vitéz László-előadást. Ötödévben az volt az egyik feladatunk, hogy hozzunk létre egy

egyszemélyes gyerekelőadást, és ebből lett a *Vitéz László menyecskét keres.*

Vannak a „kanonizált” Vitéz László-történetek, a tiéd viszont valami újat hoz a hagyományba.

Az is lehetett volna egy út, hogy a létező etűdöket játszom el egymás után, de mindenképp szerettem volna, ha van egy íve a karakternek, van egy nagy célja, ami Lászlót Vitézzé teszi. Ami nem egyszerűen annyi, hogy a palacsintasütővel felpofozza az ellenségeit, hanem például az, hogy az út végén, a próbák kiállása után megtalálja a párját. Vitéz László a vásári hősök között az egyetlen, aki tulajdonképp aszexuális. Fabók Mariann mozdította ki ebből a helyzetből azzal, hogy

behozta mellé Vas Juliskát párként. Mielőtt elkezdtem dolgozni az előadáson, megkérdeztem, zavarná-e, ha nálam is megjelenne. Nem zavarta, annyit kért, tüntessem fel, hogy nála tűnt fel először.

Volt rajtad stigma a Barátok közt-ben eltöltött évek miatt?

Nem éreztem ilyet. Inkább azt, hogy

sok az ottani munkatempó miatt rám ragadt panel.

Az komoly feladat volt, hogy megszabaduljak az erős gesztikulálástól és mimikától, ahogyan azt Angliában mondta az egyik színész: „szettanárom: át is éljem, ne csak megmutassam.

Barna Zsombor 2017-ben végzett a Színház- és Filmművészeti Egyetemen. A Budapest Bábszínház tagja, ahol játszik gyerekeknek (*Bambi, A csillagszemű juhász, Gingalló, Hány János, Misi mókus vándorúton, Mit keresett Jakab az ágy alatt?*) és felnőtteknek is (*A képzelt beteg, A vihar*). A Vitéz László menyecskét keres egyetemi vizsgából nőtt előadássá. Vendégként látható az *Egy, kettő, három* és az *Az úgy volt...* című produkciókban.

A képzelt beteg

Arról, hogy mikor cool a báb

Ha nem reprodukálni akarsz, hanem tétje van. Ha általa magadról beszélsz, és a saját énedet teszed bele. Ha nem csak úgy bábozatsz, hanem véresen komolyan veszed. Ha ügyet tudsz belőle csinálni.

Az álomszerepekről

Tartok attól, hogy ha kimon-dom, esetleg nem jön össze... de talán mégis: Jimmy Porter a *Dühöngő ifjúságból*. És nagyon szeretnék egy újabb egyszemélyes előadást felnőtteknek, Karinthy-művekből.

Ebben sokat segítettek a külföldi tanulmányutakon szerzett tapasztalatok.

Először Sienában voltam egy kéthetes kurzuson, később pedig egy szemesztert Canterburyben Erasmus-ösztöndíjjal. Ezek azért is voltak hasznosak, mert új technikákat ismertem meg az itthon használt, a belülről, magadból való fogalmazásra építő Sztanyiszlavszkij-módszerrel szemben, vagy inkább mellett. Színpadon sírni például alig tudtam, mindig görcsöltem ezeken a helyzeteken. Sienában viszont Bács Miklós kurzusán megtanultam, hogyan lehet testhelyzetekből, mozdulatokból légzés útján előhozni érzelmi állapotokat.

Angliában találkoztam a Uta Hagen- és a Lee Strasberg-módszerrel, amik a bábhoz különösen passzolnak, mert alapvetően itt a külső jegyekből, azoknak a magadon való „átfolyatásából” születik meg a karakter.

És már nem építesz a paneljeidre?

Küzdök velük. Már vannak pillanatok, amikor elégedett vagyok magammal, és olyan dolgok jönnek elő belőlem, amiken én magam is meglepődök.

Az interjú bővebb változata a Papageno.hu oldalon olvasható.